



IN ANII TRECUTI ESLÁ SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Féi'a acésta ese totu a opt'a dí!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tótesiodienile sibaniide prenume-
ratiune sunt de ase tramitela hédac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

BALA-MARE CELU FRUMOSU.

Fruudia verde din carare,
Am sê spunu o veste mare,
Cumca trebile romane
Stau acum cu totul bine,
Cá-ci acuma de presinte
Avenu si-unu „independinte,”
Resolutu si curagiosu:
Bala-mare celu frumosu.

Candu se duce 'n adunare,
Ca sê lucre 'n tréb'a mare,
Pune-se barbatulu nostu, —
Caruia nu-i trebe postu, —
Si vorbesce cu taria,
Sê s'audia 'n Orascia,
Si vorbesce curagiosu
Bala-mare celu frumosu.

Estu barbatu, precum se scie,
S'a luptatu cu barbatia
De trei ani de díle 'ncóce,
Far'a scóte alta vóce.
Decátu „igen“ totmeren,
Nerosindu obradiulu sed,
Dar acum e curagiosu
Bala-mare celu frumosu.

Ascultati acést'a veste,
Care dieu nu e poveste,
Sê v'o spunu io apriatu
Chiar precum s'a intemplatu:
Caputatii nosti din tíera
La olalta s'adunara,
Si 'ntre ei siedeaba barbosu
Bala-mare celu frumosu.

Cum siedeau acolo ei,
Toti pareau ca nesce lei,
Se 'ntreceau in cuventare
Si vorbiau cu 'nfiacare,
Cá 'n sfirsitu in armonia
Vor procede cu fratia, —
Numai unulu dede 'n dosu:
Bala-mare celu frumosu.

Se scolá barbatulu nostu,
Si vorbi chiar ca din rostu,
Si le spuse o minune,
Cumca elu nu se supune,
Cá-ci elu ca si mai nainte,
Vre sê fia 'ndependinte,
Si-apoi ér se puse diosu
Bala-mare celu frumosu.

Pist'a cum lu-audi,
Mintenasiu la elu grabi,
Si i i-spuse ungresce:
„Ai facutu intieptiesce.”
Si acuma totu ascépta
O resplata buna, drépta,
Si cutare osu de rosu
Bala-mare celu frumosu.

Fruudia verde de colia,
Reu s'aude 'n Orascia;
Dar romani nu ve 'ntristati,
Ci cu toti ve bucurati,
Cá-ci acum'a de presinte,
Avenu si-unu „independinte,”
Resolutu si curagiosu
Bala-mare celu frumosu!

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

De astadata o sê-ti scriu secatur'a secaturiloru!
Nu te spariá inse, cá secatur'a acést'a cumplita
o sê mai fia Dumnedieu scie ce politica necuprinsa
de mintea mai comuna! Nu, Dómne apera! Ti-scriu
numai, cá cum mi-am petrecutu pe la culesu de vii.

Se intielege cá tie tí-se voru broscai ochii de
unu calusiu de mirare si ciudatîa, cá eu, omu in
vrêst'a candu incepe a ingalbeni frundi'a si se vor-
bescu de petrecânii. Insedaru, dar aceea e asié!

Asculta dara! S'a intemplatú cá si eu, precum
tôte duhurile nestemperate! umblandu din cóce in
colo, am nimerit'o in comitatulu Zarandului, si a
nume in Halmagiu.

Invertitura multa. Care in susu, care in josu.
Alérge toti in tóte partile! Ce póte fi ast'a óre, ora-
siu micu, si inverteala asié nici incatrau? — me in-
trebam intru mine.

Cufundatu in cugete si spargendu-mi capulu
in deslegarea rebusului acestuia, siedeam in carutia
langa o ruina, cu piciórele peste loitre.

— Haid' eu noi Pacala! — me invitara nisce
preteni, tragendu-me de picióre din carutia.

— Dar unde, unde asié grabitu? — intrebam eu.

— La culesu.

— De prune ori de porumbele?

— Ce porumbele, mei ciufus mundi! La cu-
lesu de vii! — Se restira cu totii.

Plecaramu in urma cu totii. Mergeam si eu
pintre ceialalti, ca cei invitati de picióre ori de gu-
leru. Dar nici nu poteam altcum, cá-ci de unde se
potu cugetá, cá ómenii aceia nu si-oru propusu nu-
mai sê me casnéscá!

Trecuramu o gramada de paraie si rezóre, mai
prin miriste, pana ajunseramu cu câtu necasu cu
totu la loculul destinatu. Incepuramu a ne uitá acu-
ma toti pe rendu la talpe si la calcaie. La nagysaga-
sítie li se calcase cismele de rîpi si rezóre.

Unde amu ajunsu.

Unu diariu óre-care, inse unu diariu ro-
manu, ni spune cu bucuria, cá deputatulu romanu
dlu Georgiu Ioanovicu a promis, cá va combate
si dinsulu proieptulu de lege alu guvernului, inse
totu odata s'a rogatu de colegii sei, ca sê-lu absólve
de a fi silitu sê apere proieptulu deputatiloru romani
si serbi.

Si deputatii nostri acordara numai decátu
acést'a concessiune.

Éra acelu diariu romanu lauda pe dlu Ioano-
vicu si i díce „bravu si intieptu.“

E bine, fratiloru, déca amu ajunsu pan' acolo,
ca si acela carele numai combate proieptulu guver-
nului, inse *nu póte* sustiené proieptulu deputatiloru
nostri — este bravu si intieptu, apoi in urma si
aceia va fi vertute, déca deputatii nostri voru cute-
diá a díce, cá sunt romani.

Si déca si acela care nu pote sustiené proiep-
tulu connatiunaliloru sei este bravu si intieptu, —
apoi ce sunt acei deputati ai nostri, carii sustienu cu

Aste fura tóte si trecura, si acum suntemu la
vii. Culesulu se incepuse pe la resaritu de sóre si pe
candu sosiramu noi, fu totu, cu culesu, cu storsu, cu
mancatu, gat'a tiócumpócu; dar nici nu mersesemu
dóra la culesu, ci am mersu pe prandiu!

Se incepù dara prandiulu. Cimbulele glasuiau
de pèreia padurea. Trecù apoi si asta si urmá! ce?
urmá ceea mai buna, urmá joculu.

Damele si domnii ne puseramu in ordu de ba-
taia, fatia in fatia. Tiganii slobozira din cimbule
csárdás. Ai hai ce mai dragutiu de viétia, ce veti
mai fi jucandu de o fi plansu érb'a — vei fi cuget-
andu tu fartate — dar am jucatu unu dracu! Dom-
nisorii nu vrara se sdrobésca la csárdás, si asié cu
ast'a remaseramu pe sfêrla. Tiganii incepura dara
romanesce. Toti sariramu in talpe si incepuramu
respectiv incepui, cá eu fuseiu celu mai vêlfasiu, a
jucá hatiegan'a. Pe câtu plecaiu de cu focu, pe atâta
eram sê dau de rusine, cá abié putui induplecá pe
o mandrulitia, dupa ce se intrepuse mai diumetate
de satu, sê jóce romanesce; dar si in ast'a fu mai
nefericitu unu pretinu, cá elu mergendu la nagysa-
gasítia Mariska sê o iee la jocu, capetá unu cosiar-
coiu de celu cu dóue codi.

Secaturile aceste frate Tandala, dieu nu tí-le
scriamu, dar n'am potutu altcum, cá-ci tare m'a in-
tristatu nefericirea amicului meu, si cum nu? candu
o zina, unu idealu cu sprincén'a lata ca cód'a corbu-
lui, guritia câtu a ta cu mastetie cu totu, unu nasu-
siu abié de marturia, o fatîsióra mai lata ca lunga,
o talia suptila si mladiósa ca la o capr(iór)a, — nu-lu
ferici sê o póta stringe la pieptu.

Cu alta ocaziune póte ceva mai de Dómne
ajuta.

Dupa cari remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

tóta puterea cuventului proieptulu loru? Óre ce ter-
mini vomu gasi in dictionariulu servilismului nostru
spre a calificá *detorinti'a* acestora?

Cantecu de bucuria.

Frundia verde de pe vale,
Toti romanii micu si mare
Manca, beu se veselescu,
De nimicu nu se 'ngrigescu,
Câ-ci acum mai de curundu
Pist'a le-au daruitu multu:
In beserica si-a casa,
La usia si dupa mésa
Potu vorbi totu romanesce,
Câ-ci chiaru nime nu-i opresce.
Numai bine sê grigésca,
Limb'a se n'o folosésca:
La judetiu, la comitatu,
La ministri si 'mperatu.
— Ast'a este apoi dreptate,
Fratia si libertate!

TRÉNCA si FLÉNCA.



T. Auleo Dómne, soro Flénca! Nu sciu ce sê me facu cu natreulu acestu de barbatu alu meu.

Fl. Da ce e! Ên spune-mi, câ-ci altcum me prindu frigurile de doru.

T. D'apoi n'ai auditu, câ mai alalta eri si barbatulu meu a esîtu din adunarea deputatiloru un-guri, candu acestia n'au voitu sê primésca proiectu-mulu romaniloru si serbiloru. Acuma sciu, câ s'a maniá domnulu Pist'a pe noi. Of, of, of, câ neca-sîta sum.

Fl. Vedi draga, déca si barbatulu teu ar fi facutu ca domnii Iváskovits si Végsó, tu n'ai avé nici o pricina sê te necasiesci acuma.

Ordinatie pentru Ardealu de la ministeriulu de comunicatiune.

„Fiindu câ s'a latîtu scirea, cumca in Ardealu a eruptu bol'a de vite, prin acést'a se dá porunca aspra toturoru padîtoriloru de drumuri, ca de acum incolo sê oprésca tóte drumurile, afara de celu care duce la *Muresiu Osiorheiu*. Inse si pe acestu drumu, numai pe acei romani sê-i lase sê tréca, cari sunt citati in caus'a *pronunciamentului*.“

Precum se vede din acést'a ordinatiune, guvernulu un-gurescu se aréta destulu de preventoriu facia cu *pronunciamentistii*; li dá chiaru si *privilegiu*.

Noi din parte-ne gratulámu guvernului pentru acést'a prevenire.

Tîganulu si albinele.

Unu tîganu mergandu dupa lemne in padure, a auditu intr'unu fagu sbîrnaindu; deci gandindu elu, câ-e stupu, a mersu a casa fara lemne, si si-a luat o caldare sê-si puna mnerea; facandu câti-va pasi socóte, ho, ho, mi-a trebú si unu lingáu, care sê linga mnerea, ce va remané. Astfelu intorcandu-se indereptu, luá cu sine unu pruncu alu seu, ce erá mai marisioru; ajungandu la fagu, incepú a taiá cu securea, ca sê pice fagulu. Deci iritandu-se vespîi din fagu, — pe cari tîganulu i-tienea câ-su albine — au inceputu a-lu muscá grozavu atátu pe elu, câtu si pre lingáu, carele asemenea se sui pe lemnu. Tîganulu dupa fiecare muscatura dícea:

Hagi la Dumnedieu, sê nu-ti graescu de reu.

Dela o vreme ne mai potandu bietulu tîganu rabdá muscaturele vespiloru, aruncandu securea si caldarea eschiamá: Sari lingáu, sê saiu si eu; hai sê alergámu a casa, câ-aicea nu-e tréb'a grasa, câ-ci de n'omu gasí cararea, ni-omu aflá-aici comendarea.

TANDA si MANDA.



T. Audi acolo, frate Mando, a fóia romanésca cum a batjocoritu pe deputatii nostri natiunali!

M. Cum?

T. D'apoi unuia, care nu póte sustiené proieptulu deputatiloru romani si serbi, i díce „bravu si intieleptu.“

M. Asié?

T. Asié dieu acea.

M. Prin urmare dara deputatii nostri, carii sustienu proieptulu loru, nu sunt nici bravi nici intielepti.

T. Da én spune-mi frate Mando, ce ai mai auditu de lumea acést'a?

M. Ei! acum'a stámu bine de totu cu fratii nostri de la potere.

M. Cum asié?

T. Da asié, câ acum'a si „Kolozsvári Közlöny“ inca e maniosu pe guvernulu de acum'a.

M. Si pentru ce?

T. Pentru câ acést'a nu s'a aretatu destulu de aspru facia cu „Gazet'a“ si cu scrietorii *pronunciamentului*.

M. Si ce díce „Kol. Közl.“

T. D'apoi elu se mira tare, câ pentru ce nu s'a confiscatu „Gazet'a“ mai de multu.

M. Asié dara in urma totu-si ne vomu intielege la olalta.

T. Intielege. intielege, ca mâtî'a cu siórecele.

Socotéla cavalerésca.

Cum ajutóra unii „barbati mari“ ai nostri pe tenerii romani lipsiti de midilóce, se vede din urmatioriulu esemplu.

Dlu cavaleru Puscariu capeta de la guvernulu un-gurescu 70 fl. la luna pentru redactiunea „Fóiei invetiatoriloru poporului,“ — dsa inse platesce numai 50 fl. unui teneru romanu, carele traduce fói'a.

Va sê díca, ilustrisimulu cavaleru in fia-care luna si-detrage de la bietulu teneru romanu 20 fl.

Cavalerésca socotéla!

Post'a Gurei Satului.

Calindariulu Gurei Satului pe anulu 1869 se va pune acusi sub tipariu si va esí cu inceputulu lunei lui decem-vre. Pretiulu unui esemplariu e 40 cr. Colectantii voru primí de la 10 es. unulu de poména.

Gusztí Karoly. Déca vrei sê tramiti ceva pentru calindariu, inca nu e tardíu. Dar sê nu fia locale ca aceste.

C'e dícu? Numai atát'a sê-mi dai pace. Nu ti-am facutu eu nici odata nici unu reu.

Pung'a e desiérta de totu. N'am gasitu intr' ins'a nimica. Chiar nimica.

Ce ne dă Pista.



Pist'a : Na nimica, prinde-o bine!

Lupulu si mielulu.



Lupulu : Tu mielule, pentru ce mi-turburi ap'a ?

Proprietariu, redactoru respunsiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Doci.** Piat'a de pesci Nr. 9.